

Životopis Pavla Šremera

Narodil jsem se v roce [REDACTED], kde jsem absolvoval základní a střední školu. V letech 1963-1968 jsem studoval na přírodovědecké fakultě Karlovy university v Praze, obor biologie-biofyzika. V r. 1968 jsem nastoupil na studijní pobyt a záhy na aspiranturu v Mikrobiologickém ústavu ČSAV. Protože jsem se však zapojil do odboje proti okupaci Československa v Hnutí revoluční mládeže (HRM), byl jsem uvězněn a ztratil jsem zaměstnání (do vězení jsem dostal rozvázání pracovního poměru, z důvodu, že nejsou dány politické předpoklady pro práci v akademii věd). Čtyři roky jsem pracoval jako dělník a posléze laborant ve Výzkumném ústavu antibiotik a biotransformací v Roztokách u Prahy. Protože jsem podepsal Chartu 77, dvakrát jsem ztratil zaměstnání-to již na Slovensku, kam jsem se za ženou přestěhoval (ve Výzkumném ústavu hydinárskeho priemyslu a v laboratóriu čistoty vod podniku Povodie Dunaja) a mohl jsem pak pracovat jen jako rentgenář v průmyslové defektoskopii, na kterou jsem si víceméně skrytě doplnil dálkově kvalifikaci ve Výzkumném ústavu materiálu v Běchovicích. Pracoval jsem pak od r. 1977 po celá osmdesátá léta v montážních a stavebních organizacích při kontrolách svárů potrubí po celém Československu. Navíc jsem však po práci dobrovolně pracoval ve Slovenském svazu ochránců přírody a krajiny (SZOPK) v Bratislavě, kam jsem přesídlil (před tím v Čechách jsem byl již členem Svazu ochrany přírody TIS, ten však komunisté rozpustili). Bratislavská organizace SZOPK se postupně vymkla kontrole KSČ resp. KSS a tak jsem tam mohl působit alespoň v dobrovolné ochraně přírody. Napomáhal jsem též spolupráci mezi českými a slovenskými ochránci přírody, ochránci přírody a Chartou 77. Dokonce jsem mohl posléze být činný též i v komisích životního prostředí některých bratislavských obvodních národních výborů (pro Bratislavu 2, 3 a 5). Podařilo se mi spolu s kolegy ze SZOPK navrhnout a posléze i prosadit několik chráněných území, zvláště v oblasti lužních lesů, Děvínské Kobyly a Záhoří. S RNDr. M. Hubou jsme navrhli Národní park Podunají, posléze i mezinárodní park, z kterého se v nedávné době realizovala na Slovensku jen Chráněná krajinná oblast (v Rakousku však si ochránci přírody vybojovali národní park Donauauen). Vedl jsem aktivity proti megalomanské soustavě vodních děl na Dunaji Gabčíkovo-Nagymaros, v skryté spolupráci s rakouskými a maďarskými kolegy. Zpracovali jsme s M.Hubou i vyčíslení ztrát, které by výstavba přinesla. Přispěl jsem do publikace Bratislava-nahlas, která vzbudila za Gorbačovovy éry velký zájem veřejnosti (ale i vyšetřovatelů StB: následovalo dokonce dvojí vyšetřování). Zpracovával jsem kapitoly voda a radioaktivita. Zveřejněný údaj o plánu výstavby pokusného nukleárního reaktoru v Bratislavě vedl k protestům a následně k zastavení výstavby.

Koncem r. 1989 jsem spoluzakládal Stranu zelených na Slovensku (tehdy se nám podařilo zamezit infiltraci agenty StB), která byla pak součástí federální Strany zelených a rok jsem byl jejím místopředsedou. Poté, kdy většina zelených na Slovensku podlehla nacionalismu, jsem

skončil v této straně činnost. V roce 1990 jsem se stal poslancem přechodného Federálního shromáždění za Stranu zelených na Slovensku, prostřednictvím Verejnosti proti násiliu, pracoval jsem ve výboru životního prostředí. Zároveň jsem tehdy pracoval v kanceláři ústředí SZOPK. Na pozvání senátora Al Gora jsem se účastnil v květnu 1990 meziparlamentní konference o globálních problémech životního prostředí ve Washingtonu. Krátkou dobu na přelomu 1990-1991 jsem působil zčásti jako ekologický poradce prezidenta Havla (organizoval jsem např. jeho cestu do inverzí a smogem postižených Severních Čech) a zčásti jako poradce ministra-předsedy Federálního výboru pro životní prostředí Ing. J. Vavrouška, následně pak v letech 1991 a 1992 jako náměstek ministra Vavrouška. Zodpovídal jsem za oblast legislativy, informatiky, sociálních a přírodních souvislostí životního prostředí, za vnitřní správu a Ústav životního prostředí. Zvláště důležitým úkolem byla problematika jednání o odchodu sovětských vojsk a ekologických škod, které v naší zemi tato vojska způsobila. Pomáhal jsem při zabezpečení dodnes citované Dobříšské konference ministrů životního prostředí Evropy v r. 1991 a zorganizoval konferenci ministrů životního prostředí střední a východní Evropy v Tatrách v r. 1992. Po rozpadu Československa jsem pracoval v Amerických mírových sborech jako ředitel programu životního prostředí pro Českou a Slovenskou republiku, posléze od r. 1995 pak jen pro Českou republiku. V této americké státní organizaci jsem absolvoval manažerské a rozvojové školení v USA a následně vedl práci odborníků v oblasti životního prostředí, kteří u nás působili na městských a okresních úřadech, správách národních parků a CHKO a v nevládních organizacích, dva odborníci dokonce na MŽP. Program pomoci byl zaměřen na zvýšení manažerských schopností, včetně přípravy projektů. Po odchodu Amerických mírových sborů z České republiky jsem od r. 1997 působil na České inspekci životního prostředí jako vedoucí sekretariátu ředitele a posléze i jako zástupce ředitele. Do působnosti sekretariátu patřila právní služba, vztahy s veřejností i novináři, řešení podnětů a stížností, koordinace aktivit inspekce a následně i mezinárodní spolupráce, která nabývala na intenzitě. Dokončoval jsem PHARE twinning projekt „Posílení kapacity českých prosazovacích orgánů“, vedl práce na přípravě a pak i realizaci nového twinningového projektu „Integrované a plánované prosazování práva ŽP“, včetně vypracování strategického plánu rozvoje ČIŽP. Od r. 2002 jsem byl do června 2005 na základě pověření MŽP zástupcem ČR v síti implementačních a prosazovacích orgánů zemí Evropské unie IMPEL. V této síti jsem koordinoval pracovní skupinu pro prosazování práva ochrany přírody (což bylo naší českou iniciativou) a skupina zpracovala rozbor situace v ochraně přírody v celé Evropě s návrhem nejdůležitějších aktivit do budoucnosti. Taktéž jsem působil jako kontaktní pracovník ve vztahu k světové síti INECE (mezinárodní síti pro dodržování a prosazování práva životního prostředí), účastnil jsem se práce na vývoji indikátorů efektivity inspekční činnosti i v rámci OECD. Po poněkud netransparentním nástupu nového ředitele ČIŽP za lidoveckého ministra Ambrozka jsem byl nejprve převeden na funkci vedoucího nově vzniklého oddělení zahraničních vztahů, pak jsem

pracoval jako český vedoucí twinning projektu do listopadu 2005 (projekt měl ještě nizozemského vedoucího). V okamžiku předání závěrečné zprávy, která analyzovala vážné nedostatky v řízení inspekce novým ředitelem, jsem byl propuštěn. Den před nástupem do nového zaměstnání-České informační agentury životního prostředí CENIA, spadající pod MŽP, řízené lidoveckým ministrem, mi byla znemožněna práce v CENII, stejně jsem dopadl v Centru pro dopravní výzkum, řízeným tehdy jiným lidoveckým ministrem. Zaměstnání jsem získal v soukromém sektoru: Do září 2007 jsem byl vedoucím projektů v konzultační společnosti DHV CR, s. r. o. Realizoval jsem projekt programu Exchange/CARDS – pomoci EU Srbsku. Projekt s názvem „Zlepšení odpadového hospodářství v opštině Veliko Gradišće“, byl zaměřen jak na odpadové hospodářství, tak i na zvýšení kapacity místní správy. Od konce září 2007 do podzimu 2010 za ministrů Kalaše, Bursíka, Mika, Dusíka a Bízkové, jsem pracoval na ministerstvu životního prostředí jako ředitel odboru politiky životního prostředí. Měl jsem zodpovědnost za otázky politiky životního prostředí, udržitelného rozvoje (zodpovídal jsem např. za přípravu Strategického rámce udržitelného rozvoje ČR, posléze schváleného vládou), za dobrovolné nástroje ochrany životního prostředí a zvláště pak i resortní výzkum a činnost Informační agentury životního prostředí CENIA a taktéž i problematiku územních vazeb. Po nástupu korupčního ministra Drobila v r. 2010 jsem ztratil odbor a následně i zaměstnání. To již v penzijním věku, takže od té doby jsem penzistou, činným jako dobrovolník v nevládním sektoru a člen několika komisí a pracovních skupin Městské části Praha 12, kde jsem pomohl s přípravou a implementací strategického plánu trvale udržitelného rozvoje MČ Praha 12 a jsem činný při realizaci místní Agendy 21.

Na podzim 1992 jsem patřil k zakládajícím členům Společnosti pro trvale udržitelný život (STUŽ), iniciované J.Vavrouškem a ke stálým členům jejího předsednictva. Této organizaci od roku 1997 do r. 2006 jsem předsedal. Od r. 2012 patřím k iniciátorům Platformy udržitelného rozvoje, tj. sítě nevládních organizací i jednotlivců, zabývajících se udržitelným rozvojem. Jsem členem výboru pro strategické řízení a implementaci principů udržitelného rozvoje Rady vlády pro udržitelný rozvoj a spolupracuji na přípravě aktualizovaného Strategického rámce udržitelného rozvoje ČR.

Z dalších dobrovolných aktivit to byla účast v poradních orgánech několika nevládních organizací, např. občanského sdružení Tereza, či Greenpeace, v hodnotících výborech např. Regionálního environmentálního centra (REC) v ČR, jako předseda poroty pro udílení mírových cen nadace Sasakawa za nejlepší projekty nevládních organizací v oblasti životního prostředí apod. Z dalších aktivit jsou to příležitostně přednášky a vedení kurzu projektového řízení na fakultě životního prostředí UJEP v Ústí n.L. a přednášek ze strategického plánování udržitelného cestovního ruchu Fakulty informatiky a managementu Univerzity Hradec Králové.

Poslední tři roky pracuji v komisích Městské části Praha 12 a spolu připravil jsem Strategii udržitelného rozvoje Městské části Praha 12

Za svoji celoživotní činnost v oblasti životního prostředí jsem obdržel cenu ministra životního prostředí v r. 2001, dále cenu Jozefa Vavrouška v r. 2012 a za aktivity v oblasti dobrovolných nevládních organizací cenu Křesadlo 2001.

Pavel Šremer

[REDACTED]

[REDACTED]

CURRICULUM VITAE, PAVEL ŠREMER

Vzdělání

Květen 2005	Školící techniky a dovednosti, patnáctidenní školení v rámci twinning projektu “Integrované a plánované prosazování práva životního prostředí”
Březen 2005	Projektové řízení ve státní správě, školení organizované Institutem státní správy
Květen 1999	Česko-britské školení školitelů pro inspektory v záležitostech EU (přehled právního systému EU, práva na informace v oblasti životního prostředí a zásad práce s veřejností, IPPC směrnice)
Říjen 1998	Integrovaný přístup k ochraně životního prostředí v Nizozemí, mezinárodní školení organizované nizozemským inspektorátem životního prostředí jako součástí VROM v Haagu
Leden 1993-Únor 1993	Zámořský vzdělávací cyklus ve Washingtonu, DC a ve Woods, WV pro nové ředitele Mírových sborů (Peace Corps) a ředitele programů v jednotlivých zemích.. Zaměřen na strategické plánování a školení pro potřeby Mírových sborů , přípravu programů a projektů v rozvojových zemích
Září 1992	Workshop a školení školitelů pro přípravu a řízení projektů pro Mírové sbory a jejich partnery v Československu
Leden 1975 -Únor 1975	Postgraduální kurz v mikrobiologii na Karlově universitě v Praze
Září 1968 – Srpen 1969	Studijní pobyt v Mikrobiologickém ústavu ČSAV v Praze, studium molekulární biologie
Září 1963 - Červen 1968	Karlova universita v Praze, absolvent mikrobiologie a biofyziky na přírodovědecké fakultě

Pracovní zkušenosti

- Říjen 2006-Listopad 2010 Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10 :
Ředitel odboru politiky životního prostředí
- Listopad 2005 - Zář 2006 **DHV CR, s.r.o.**,
Táboritská 1000/23, 130 87 Praha 3
Pracovní povinnosti: vedoucí projektů, realizace projektu “ Posílení odpadového hospodářství v opštině Veliko Gradiště” v Srbsku, financovaného v rámci programu EU Exchange/CARDS, zaměřeného na školení starostů obcí, pracovníků opštiny a představitelů zainteresovaných skupin v problematice odpadového hospodářství a posílení kapacit úřadu opštiny. Přímým nadřízeným je ředitel divize životního prostředí Ing. Bohumil Sulek
- Říjen 1997-Listopad 2005 **Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP)**, Na břehu 267, 190 00 Praha 9
Pracovní povinnosti: Vedoucí sekretariátu, zodpovědný za řízení sekretariátu ředitele, právní otázky, zahraniční vztahy (posléze jako zástupce ředitele) a vztahy s veřejností ČIŽP.
Bezprostředním nadřízeným byl Ing. Petr Soukup a Ing. Eva Tylová, ředitelé ČIŽP. Od října 2003 do února 2004 jsem byl vedoucím oddělení zahraničních vztahů s nadřízeným novým ředitelem ČIŽP Ing Slancem, následně do listopadu 2005 jen vedoucím twinning projektu PHARE “Integrované a plánované prosazování práva životního prostředí”, zaměřeného na vypracování strategického plánu inspekce, plnění minimálních kritérií EU pro inspekce životního prostředí a nové integrované metody prosazování práva životního prostředí.
- Říjen 1992 – Červenec 1997 **Americké mírové sbory (US Peace Corps/Czech Republic** do r. 1993: Československo)
Sinkulova 48, 140 00 Praha 4
Pracovní povinnosti: Ředitel programu životního prostředí Mírových sborů USA zodpovědný za program environmentálních konzultantů v České republice a zpočátku i ve Slovenské republice. Náplní bylo řízení dobrovolníků Mírových sborů, pracujících pro místní a okresní úřady, správy chráněných krajinných oblastí a národních parků a pro nevládní organizace. Přímým nadřízeným byl ředitel Mírových sborů v ČR p. William B. Piatt, později p. Jonathan Darrah,.
- Listopad 1990 – Leden 1991 **Prezidentská kancelář**, Praha Hradčany
Pracovní povinnosti: Ekologický poradce prezidenta
Přímým nadřízeným byl vedoucí oddělení ekonomie doc. Wágner
- Říjen 1990 - Srpen 1992 **Federální výbor pro životní prostředí (FVŽP)**, Slezská 9, 120 00 Praha 2
Pracovní povinnosti: Nejprve poradce, poté náměstek ministra zodpovědný za legislativu, sociální a zdravotní souvislosti životního prostředí , ochranu přírody, informační systémy a vztahy s nevládními organizacemi. Přímým nadřízeným byl

ministr-předseda FVŽP Ing. Josef Vavroušek

Leden 1990 - Červen 1990 **Federální shromáždění, Praha**

Pracovní povinnosti: Poslanec Federálního shromáždění, výboru pro životní prostředí v období přechodu od komunistického k demokratickému státu
Přímým nadřízeným byl vedoucí výboru životního prostředí Ing. Josef Stank

Březen 1990-Září 1990 **Slovenský zväz ochránciov prírody a krajiny (SZOPK), Bratislava**

Pracovní povinnosti: Profesionální pracovník nevládní organizace, zodpovědný za přípravu odborných projektů ochrany přírody a životního prostředí
Přímým nadřízeným byl tajemník SZOPK RNDr. Josef Gregor.